

Szerző: Sebestyén Péter (2020-05-24)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/jezus-fopapi-imaja-gondolatok-husvet-7-vasarnapjara/> internetes címről származik. A cikket 2020-08-07 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Jézus főpapi imája - Gondolatok húsvét 7. vasárnapjára

Sebestyén Péter atya gondolatai húsvét 7. vasárnapjára.

Az evangélium [ide](#) kattintva olvasható.

***1. Fölmentek az emeleti terembe, ahol együtt szoktak lenni.
(ApCsel 1,12-14)***

Jézus negyven napon át megjelent tanítványainak, együtt evett velük, tanította őket, hogy meggyőzze a feltámadás valóságáról. Arra kérte őket, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, amíg a Szentlélek el nem jön. Mennybemenetele után az apostolok és Mária Jeruzsálemben maradtak és imádkoztak. A Szentlélek nem „sült galamb”. Eljöveteléért, bennünk lakásáért imádkoznunk kell. Az első tanítványok - akik három éven keresztül Jézus mellett voltak, és szemükkel látták föltámadása után - a Szentlélek eljövetele nélkül még mindig bizonytalanok maradtak. Nem voltak tisztában Jézus megváltói művével, feladatukkal,

Szerző: Sebestyén Péter (2020-05-24)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

szerepükkel. Nemcsak a nagy döntések idején, hanem nap nap után, egyénileg és közösségeként is kérnünk kell a Szentlélek kiáradását. Hogy megértesse velünk, mi a feladatunk Isten országának nagy „projektjében”.

2. Ne lepődjete meg a fájdalmakon, amelyek... értek benneteket, mintha valami hallatlan dolog esett volna veletek. (1Pt 4,13-16)

A szenvedés az önismeret legjobb iskolája. Főleg akkor, ha bűneink következményei miatt szenvedünk. De akkor is, amikor a szenvedés áldozatot, próbatételt jelent azért, akit szeretünk. Sokan abban a tévedésben élnek, hogy ha jóban vannak Istennel, kiváltságosak lesznek, mentesülnek a szenvedéstől. És jaj, milyen rosszul esik, valósággal meglepődnek, amikor őket éri baj. A keresztény tudja, hogy minden szenvedésnek „köze van” Krisztus megváltó szenvedéséhez. Valamiféle büszkeséget, örömet, elégtételt, sőt biztatást is jelenthet, ha tudjuk, hogy némiképp Krisztusért szenvedünk.

3. Értük könyörgök, nem a világot... azokért, akiket nekem adtál... Szent Atyám, tartsd meg őket a nevedben. (Jn 17,1-11)

Szerző: Sebestyén Péter (2020-05-24)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Szent János evangéliumának 17. fejezetét először egy lutheránus teológus nevezte főpapi imának még a 16. században. Az utolsó vacsorán elhangzott búcsúbeszéd záróakkordja ez. Jézus egy megrendítően mély és titokzatos imában adja át magát Istennek, az Atyának. Mint a másnapi, nagypénteki keresztáldozat örök főpapja, saját és az Atya megdicsőülését kérve isteni védnökségéről biztosítja tanítványait. A rá bízottakért, az egyházért imádkozik, amely a világban él ugyan, de nem evilági képződmény, és mintegy kontraszttársadalomként inkább Isten országának építésében érdekelt... A főpapi ima nagyvonalakban három nagy részre tagolódik. Jézus először önmagáért imádkozik, majd a jelenlevő tanítványokért, végül mindazokért, akik szavukra hinni fognak benne. Vasárnapi igeszakaszunk ebből kettőt érint.

A főpapi imában az egyház önértelmezése is benne van, és a hívő imájának mintájául is szolgál. A Fiú egylényegű az Atyával. Olyan bensőséges egység van közöttük, hogy aki a Fiút szólítja, az Atyát is szólítja. Mindez a Lélekben valósul meg. Jézus Krisztus a megtestesülés által „lemondott” isteni természetéről, de most a föltámadásban újra visszaveszi, visszakapja ezt az Atyától. Azért vette magára az emberi testet, azért tanított, azért alapította az egyházat, a szentségeket, hogy mindazoknak örök életet adjon, akik felismerték benne Isten kinyilatkoztatását. Vagyis hogy üdvözítse az embereket. Megismerni az Atyát -

Szerző: Sebestyén Péter (2020-05-24)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

ahogyan ő fogalmazza meg az élet lényegét - nem száraz információ, csak egyesek értelmi beavatása, hanem részesedés az Isten szentháromságos életében. Azért imádkozik tanítványaiért, mert a világ, amelyben hirdetniük és élniük kell ezt az isteni életteljességet, hajlamosabb inkább kivetni magából, mintsem elfogadni.

A keresztények mindig is kisebbségben lesznek, és mint kovász kell belülről „megerjeszteniük” az emberi szíveket. Ehhez kapják a Szentlelket, akivel - s dacolva az ellenséges környezettel - bátran vehetik az akadályokat, megértik az összefüggéseket, és sosem lesznek kegyelem híján. Isten neve egyenlő Krisztus nevével. Isten nevében megmaradni, az ő nevében hirdetni az evangéliumot nem pusztán egy nyájas formula, hanem létigazság. Ebben az imában Jézus a saját és az egyház misztériumát mondja ki: ő mint Fiú azonos az ószövetség Jahvéjával. Isten neve annyi, mint Krisztus neve. És mivel az Atya szeretete általa áramlik belénk, ezért a főpapi ima minden lelki életet élő kereszténynek az imájává válhat.

Szerző: Sebestyén Péter (2020-05-24)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma